

Spm. nr. S 548

Til socialministeren (20/11 2000) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, om det påhviler forvaltningen af drage omsorg for, at aktindsigten undergivne akter til en i forvaltningen behandlet sag på anmodning om aktindsigt fra den, hvis sag det drejer sig om, tilstilles denne?«

Begrundelse

Trods Socialministeriets i november 1994 til samtlige kommuner rundsendte orienteringsskrivelse, »Orientering om psykologerklæringer i børnesager m.v.« (journ.nr. 5017-16), afslår socialforvaltningen i flere tilfælde at indhente råmaterialet til en af den selv foranstaltet psykologisk undersøgelse, men henviser klienten til at rette henvendelse til psykologen.

Svar (30/11 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at socialforvaltningen – trods Socialministeriets orienteringsskrivelse fra november 1994 til kommunerne – afslår at indhente råmateriale fra en psykologisk undersøgelse, som socialforvaltningen selv har foranstaltet, men henviser klienten til selv at rette henvendelse til psykologen.

Jeg skal indledningsvis bemærke, at orienteringsskrivelsen af 28. november 1994 om psykologerklæringer i børnesager m.v. var foranlediget af, at psykologloven trådte i kraft den 1. januar 1994. Psykologloven nødvendiggjorde en stillingtagen til samspillet mellem forvaltningslovens og offentlighedslovens regler om aktindsigt og psykologlovens regler om aktindsigt.

Orienteringsskrivelsen præciserer, at forældremyndighedsindehaveren har ret til aktindsigt i råmaterialet (testmateriale) til en psykologerklæring i en børnesag, når psykologen enten er offentligt ansat eller er privatpraktiserende autoriseret psykolog. Hvis psykologen er privatpraktiserende uden autorisation, har hverken kommunen eller borgeren, herunder forældremyndighedsindehaveren, ret til aktindsigt i råmaterialet. Socialministeriet anbefaler derfor, at der altid på forhånd træffes aftale med en privatpraktiserende psykolog uden autorisation om udlevering af råmaterialet til forvaltningen.

Hermed vil borgerne være ligestillede, uanset hvilken status psykologen har.

Orienteringsskrivelsen regulerer derimod ikke, om forvaltningen har pligt til at indhente materialet fra den pågældende psykolog, hvis en person beder om det.

Efter Socialministeriets opfattelse følger det dog af god forvaltningsskik, at myndigheden både under og efter sagsbehandlingen om fornødent er borgeren behjælpelig med at søge aktindsigt i dokumenter, der har tilknytning til sagen.

Om retten til aktindsigt i råmateriale til psykologerklæringer i øvrigt henviser jeg til mit svar på spørgsmål nr. S 547.

Spm. nr. S 580

Til justitsministeren (23/11 2000) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Har Justitsministeriet foretaget en effektvurdering af de stramninger og tiltag, som regeringen har taget for at sikre en effektiv retshåndhævelse, og hvis ikke vil ministeren så overveje en sådan?«

Begrundelse

I et interview i Weekendavisen 3.-9. november 2000 henviser ministeren til en oversigt udarbejdet af Justitsministeriet over de retspolitiske stramninger, som regeringen har initieret de senere år.

Svar (30/11 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at styrke forskningsindsatsen har Justitsministeriet i 1997 oprettet en stilling som forsknings- og dokumentationskonsulent, og i 1998 har man nedsat Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg. I den forbindelse blev der afsat årlige midler til eksterne forskningsprojekter i Justitsministeriets forskningspulje. Forskningspuljen råder over 1,5 mio. kr. årligt (i år 2000 dog 2 mio. kr.).

Justitsministeriets Forskningspolitiske Udvalg har angivet retningslinier for tildeling af bevillinger fra forskningspuljen. Udvalget har